

pljuskalo je življenje vsakdanje, da sem stal ob strani sam in tuj...» ali: «ko mimo vozovi po prashi se cesti pode in množice v diru gneto se za srečo bežečo — jaz mirno od daleč na pisano gledam gnečo». — Po danes izvrstnem motivu napisati pesem je nekaj docela drugega kakor napisati izvirno. — Motiv moje sodbe: «zlobnost», «literarno akrobatstvo», «apriorna nerazpoloženost»? Grda pesem. — Pričakovali ste pozornosti in ljubezni? Pozornost Vam je bila. Ljubezen je treba zaslužiti s kvaliteto. J. Vidmar.

A N G E L U C E R K V E N I K U

S a t y r u s

O Angelo, che cosa fai? —
Chi è un vero triestino
non puo andar finire mai
coll'arte propria nel — cestino!

T O J E T A K O

S a t y r u s

Spoznał bo kmalu Herwarth Walden:
«Mit diesem Černigoj und Kreft,
mit dem Delak, dem Burggastalden,
macht man im Südland kein Geschäft!»

REFORMA SLOVENSKE GLEDALIŠKE UMETNOSTI

S a t y r u s

Po F. Delakovem receptu.

Kar je sintetično — dimenzionalno
in koloristično — fonetično,
kar je harmonično — emocionalno,
kinetsko — plastično in spet sintetično —
zaklenil z gesto epohalno
v retorto svojo sem hermetično,
čez vse napravil svoj: križ-kraž!
in — hop! je vstal teater naš!

P S E V D O N I M

S a t y r u s

Izbral, profesor, lep si psevdonim.
Po naše «talpa» krt je poniglavi —
A ž njim, prijatelj, mi ne hodi v Rim,
ker tam se «talpi» tudi butec pravi!

K R O N I K A

Kettejevo pismo Franu Stamcarju 16.7.1898. Ga. Dominika Dularjeva, sopoga železniškega strojevodje, je iz zapuščine 29.9.1928. v enoinosemdesetem letu starosti v Novem mestu 229 umrle nekdanje Kettejeve gospodinje Jožefo Stamcarjeve rešila sledeče pismo, pisano na trgovski papir (29×22·5 cm):

Trnovo pri Ilirski Bistrici, dne 16. julija 1898.
Predragi!

15. sem prišel v Trnovo. Bil sem v Ljubljani, kjer nisem dobil ni Cankarja ni Zupančiča, kajti prvi je odšel v Pulj, kjer biva njegov oče,